

ادامه از صفحه اول

رفتارشناسی مصارف فرهنگی در اصفهان

تنها می‌توان از آن به‌«نیاز ایجادشده» برای استفاده از تولیداتی که از حوزه فرهنگ منشعب هستند، یادکرد زیرا مصرف فرهنگی زمانی شکل می‌گیرد که:«رشد صنعت و تولید انبوه کالاها، به مدد رسانه‌های ارتباطی و موج تبلیغات پدیده مصرف‌گرایی به‌طور عام و مصرف کالا‌های فرهنگی به‌طور خاص را به وجود بیاورد.» ژان بودریار، جامعه‌شناس پست‌مدرن فرانسوی می‌گوید:«مصرف، همانند آموزش یک‌نهاد طبقاتی است. نه‌تنها در مفهوم اقتصادی آن، که در ارتباط با اشیاء نیز(خرید انتخاب و کاربرد اشیاء، که توسط قدرت خرید تنظیم می‌شود، سطح آموزش نیز تابع بالا بودن طبقه اجتماعی است) نابرابری وجود دارد. همگان اشیای یکسانی در اختیار ندارند، همان‌گونه که همگان از فرصت تحصیلی برابر برخوردار نیستند، بلکه به‌صورت عمیق‌تر به لحاظ تبعیض رادیکالی که در این مفهوم وجود دارد، یعنی که تنها بعضی‌ها به منطق مستقل و خردگرای عناصر محیط(استفاده کارکردی، سازمان زیاشناختی، دستاوردهای فرهنگی) دست می‌یابند. بعضی با اشیاء سروکار ندارند و به مفهوم حقیقی “مصرف” نمی‌کنند.»این‌همانی است که می‌توان با نسبت دادنش به طبقه و وضع معیشتی مردم در اصفهان دریافت که عدم دسترسی به اشیاء فرهنگی موجب می‌شود تا طی «این‌همانی» و نوعی جایگزینی، فضای مجازی با برساخت‌هایی که در زمینه تولید و بازتولید محتوا دارد، جا را برای مصرف اشیاء فرهنگی تنگ و درنهایت، حذفشان کند.کاربران اصفهانی که شمار آن‌ها به سه و نیم میلیون نفر می‌رسد، سرگرمی(فان) کتاب، موسیقی، فیلم، اخبار و هویت را از طریق شبکه‌های اجتماعی مصرف می‌کنند، درحالی‌که هزینه بسیار اندکی برای شارژ اینترنت، در نسبت با مصرف واقعی کالای فرهنگی می‌پردازند.

ماکس وبر جامعه‌شناس آلمانی در مقایسه با نظریه‌پردازان مکتب فرانکفورت و فرهنگ نودهای و حتی پست‌مدرنیست‌هایی که برای ایشان افراد فقط «طرفی توخالی برای مصرف جریان بی‌پایان دال‌های شناور است» نگاه خوش‌بینانه‌ای نسبت به«مصرف فرهنگی» دارد. ازنظر او:«افراد در انتخاب و مصرف کالا‌های فرهنگی، قدرت انتخاب دارند و می‌توانند این کالاها را برای تشخیص و تمایز خویش در میان سایر گروه‌ها به‌کارگیرند.» این گزاره، موجب می‌شود با نگاهی به تعدد نهادهای عمومی و خصوصی فرهنگ در اصفهان که اغلب خدماتی هستند، به تحلیلی رفتارشناسانه در مصرف فرهنگ برسیم. کالای فرهنگی عبارت است از:«کلیه اقلام مصرفی که بافرهنگ و دانش انسان مرتبط هستند. این کالاها، شامل این مصارف‌اند: ۱. مصارف خوندانی: نظیر کتاب، روزنامه و مجله که از طریق مطالعه مورد‌استفاده می‌گردند. ۲. مصارف شنیدنی: مانند رادیو، موسیقی که از طریق شنیدن مورد‌استفاده قرار می‌گیرند. ۳. مصارف دیدنی: همچون تلویزیون و ماهواره و مصارف فاخر، چون (سینما و تئاتر)، نمایشگاه‌های هنری، موزه‌ها و کنسرت که از طریق مشاهده مورد‌استفاده قرار می‌گیرند. ۴. مصارف چندرسانه‌ای: مانند اینترنت و تلفن همراه که از طریق مشاهده، شنیدن و خواندن مورد‌استفاده قرار می‌گیرند.»

پس، خواندن؛إعانهٔ ارزان است. سرپرست وقت اداره کل کتابخانه‌های عمومی استان اصفهان در مصاحبه ای گفته بود:«موجودی کتابخانه‌های عمومی استان، حدود سه میلیون و ۲۰۰ هزار جلد است که بر اساس مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی باید به ازای هر ۱۰۰ نفر چهار جلد کتاب در کتابخانه‌ها وجود داشته باشد.» وی تعداد اعضای فعال در کتابخانه‌های عمومی استان را:«حدود ۲۲۰ هزار نفر» و شمار کتابخانه‌ها را هم ۳۰۰ باب دانسته و گفته که در سال گذشته:«حدود ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار جلد کتاب به امانت‌گرفته شده است» ولی به گفته وی:«اصفهان در این زمینه از چشم‌انداز ۲۰ ساله عقب است.»مدیرکل سابق ارشاد نیز گفته بود:«سرانه مطالعه در استان بین سه تا ۱۸ دقیقه در روز است!» که شامل همه منابع اطلاعاتی مکتوب و مجازی می‌شود. از ۵۰۰ ناشر موجود نیز کمتر از نصف آن‌ها فعالند و تولید موثر دارند، بنا به آمار اعضای مشاغل پی جو نیز جو:«کتاب‌فروشی‌های اصفهان بالغ‌بر ۲۷ باب است.» بیش از ۱۵ دوره نمایشگاه کتاب نیز تاکنون در اصفهان برگزارشده و آمارهای فروش نشان می‌دهد طبقه متوسط شهری بیشترین مصرف‌کننده هنر و مالی مدیا هستند. رئیس انجمن هنرهای نمایشی اصفهان در گفتگو با تسنیم گفته است:«اصفهان ۲۲ سالن نمایش دارد.» رییس سابق حوزه هنری کشور نیز زمانی اعلام کرده بود:«سالن‌های سینما تا نوزده و ۴۰ عدد خواهد رسید.» صداسویمای اصفهان نیز سالیانی است که تولید آن‌چنانی ندارد و تحقیقی مبنی بر رضامندی مخاطبان از آن در دسترس نیست. جانشین پلیس فتای فرماندهی انتظامی هم درهمان سالال‌ها با اشاره به اینکه ۳.۵ میلیون نفر از اصفهانی‌ها در شبکه‌های مجازی فعالیت دارند، گفته بود : «۲۴ درصد از مردم استان کاربر فضای مجازی هستند» که نشان از «ضریب نفوذ ۷۴ درصدی اینترنت» در استان دارد. ایسنا نیز در گزارشی به سال ۱۴۰۱ اعلام کرده است:«بیش از ۹۰ درصد ایرانیان ماهواره دارند» تعداد گالری‌های هنری اصفهان ۴۴ باب است و تعداد موزه‌ها، فرهنگسراها، دفاتر تخصصی هنری و مراکز تفریحی برگرفته از سایت شهرداری اصفهان نیز به ترتیب ۱۵،۱۴۱، ۱۹۱ و ۵ باب است. باوجوداین، فقر، فرهنگ نمی‌شناسد، عضو سابق کانون عالی شوراهای اسلامی کار، در خصوص خط فقر اظهار کرده است:«بیش از آغاز سال ۹۷ خط فقر در شهرهای بزرگ ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان تا ۳ میلیون ۵۰۰ هزار تومان در نظر گرفته شده بود که حالا به رقمی بالای ۲۸ میلیون تومان در ماه برای یک خانواده ۴ نفره رسیده است(برخی گمانه‌زنی‌ها این رقم را بالاتر می‌دانند) درحالی‌که کارگران حداکثر۱۲تا۱۸ میلیون تومان دستمزد می‌گیرند.» بر اساس یک تحقیق در سال ۹۵ نیز مشخص‌شده است که:«سه‌م متوسط هزینه‌های تفریحات، سرگرمی و خدمات فرهنگی در سبد هزینه خانوار اصفهانی ۳،۶ درصد است.»

اینها را بگذارید در کنار شد تورم ۵ سال گذشته و افزایش نامتناسب حقوق و دستمزد، فکر می‌کنید چه رخ می‌دهد؟ به طور قطع اوضاع بسی اسفناک‌تر از پیش است، قیمت همین روزنامه ای که شما می‌خوانید تا امروز چقدر افزایش پیدا کرده است؟ به نسبت تورم بيار کمتر اما همین رقم برای مصرف کننده محصولات فرهنگی بالااست و او در بسیاری موارد نمی‌تواند حمایت لازم را از تولیدکننده کالای فرهنگی انجام دهد، پس نوعی دور باطل هم اینجا شکل می‌گیرد و تولیدکننده کالای فرهنگی به مرور زمان دچار استهلاک و حتی کم‌فروشی می‌شود.

دیوید چینی سه نوع نظریه در باب فرهنگ مصرف ارائه می‌دهد: ۱.«نظریه‌هایی که مصرف را از وجوه توسعه سرمایه‌داری می‌دانند. ۲. نظریه‌هایی که توجه جامعه‌شناختی بیشتری به رابطه مصرف، کالا و روش‌های تعیین پایگاه دارند. ۳. نظریه‌هایی که به خلاقیت مصرف‌کننده می‌پردازند، یعنی زیبایی‌شناسی مصرف.» درنهایت وبر در پژوهشی مشهور درباره اخلاق پروتستان و روحیه سرمایه‌داری، اولین مطالعه جدی خود را درباره تاثیر دین بر سبک زندگی انجام داد، او در توصیف کالونیسم می‌نویسد:«می‌توان آن را یک سبک زندگی خواند؛ محدود کردن مصرف به‌واسطه ارزش‌های اخلاقی و دینی.»

همزمان با شتاب تحولات خاورمیانه

ایران و ضرورتِ اتخاذ رویکردهای هوشمندانه

وحید ریحانی: جهان در آستانه سال ۲۰۲۵ میلادی با مجموعه‌ای از تحولات بنیادین و چالش‌های پیچیده روبه‌روست که درک درست و بهنگام آن‌ها برای سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران کشورمان ضروری است؛ زیرا نظم بین‌المللی لیبرال که پس از جنگ جهانی دوم شکل‌گرفته بود، اکنون در معرض فروپاشی قرار دارد و جهان وارد دوره‌ای از عدم قطعیت و در پی آن تحولات سریع و بعضاً شوک آفرین، مانند جنگ‌های غزه و لبنان شده است. پرواضح است که این وضعیت جدید توامان تهدیدها و فرصت‌های جدیدی برای کشورمان دارد که مواجهه هوشمندانه با آن‌ها نیازمند تحلیل دقیق وضعیت پیش رو و برنامه‌ریزی راهبردی متناسب است. طبیعتاً در این وضعیت، شناخت صحیح روندهای نوظهور ژئوپلیتیکی و اتخاذ رویکردهای هوشمندانه برای حفظ و ارتقای منافع ملی، بیش از هر زمان دیگری ضرورت یافته است؛ لذا در ادامه به برخی ازاین‌روندها اشاره می‌کنیم. یکی از مهم‌ترین روندهایی که باید موردتوجه سیاست‌گذاران کشور قرار گیرد، پدیده واکنش‌های غیرمنطقی (Irrational Responses) در عرصه بین‌المللی است. این پدیده به وضعیتی اشاره دارد که در آن، کنشگران سیاسی و اجتماعی، اعم از دولت‌ها، گروه‌های سیاسی و حتی افراد تأثیرگذار، واکنش‌هایی از خود نشان می‌دهند که به‌ظاهر با منافع عقلانی و بلندمدت آن‌ها در تضاد است. این روند که در قطبی شدن فزاینده جوامع و گسترش اطلاعات نادرست ریشه دارد، موجب شده است پیش‌بینی‌پذیری رفتار بازیگران بین‌المللی به‌شدت کاهش یابد. برای نمونه، می‌توان به تصمیمات دولت اول ترامپ در خروج از پیمان‌های بین‌المللی، اتخاذ سیاست‌های حمایت‌گرانه اقتصادی در عصر جهانی‌شدن یا واکنش‌های غیرمتعارف به بحران‌های بین‌المللی اشاره کرد. این پدیده می‌تواند ناشی از فشارهای داخلی، تأثیر رسانه‌های اجتماعی، یا تغییرات سریع در افکار عمومی باشد.

برای کشورمان که همواره با چالش‌های متعدد در عرصه بین‌المللی مواجه بوده، درک این پیچیدگی‌ها و تطبیق راهبردهای دیپلماتیک با آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این امر به‌ویژه در وضعیتی که تحریم‌های یک‌جانبه و فشارهای بین‌المللی همچنان ادامه دارد، می‌تواند فرصت‌های جدیدی را برای دیپلماسی خلاقانه و چندجانبه کشورمان فراهم آورد. سیاست‌گذاران کشور باید با در نظر گرفتن این واقعیت جدید، روش‌های کهنه و کم اثر گذشته را کنار بگذارند و راهبردهایی را طراحی کنند که انعطاف‌پذیری بیشتری در مواجهه با تغییرات ناگهانی در عرصه سیاست بین‌الملل داشته باشد.

روند دیگری که باید به‌دقت موردتوجه و تحلیل قرار گیرد، رشد ناسازگاری در تعهدات خارجی کشورها (In- consistency in External Commitments) است. این پدیده به وضعیتی اشاره دارد که در آن، کشورها در مواجهه با مسائل مشابه بین‌المللی، رویکردهای متفاوت در گاه متناقضی اتخاذ می‌کنند. این ناسازگاری می‌تواند در مسائل و چالش‌های سیاسی، اقتصادی و حتی ژئوپلیتیکی خاص هر کشور ریشه داشته باشد. برای نمونه، می‌توان

سؤال اساسی باید پیش روی سیاست‌گذاران کشورمان قرار داشته باشد؛ چراکه پاسخ به آن‌ها می‌تواند مسیر آینده سیاست خارجی کشورمان را تعیین کند:

۱- چگونه می‌توانیم امنیت کشورمان را در یک نظم جهانی در حال فروپاشی تأمین کنیم؟ این مسئله برای کشورمان که همواره بر استقلال و خوداتکایی تأکید داشته، اهمیت ویژه‌ای دارد؛ چراکه نهادهای بین‌المللی سنتی، مانند سازمان ملل متحد در شرایطی قرارگرفته‌اند که کارآمدی چذاتی ندارند؛ بنابراین، کشورمان باید به‌سرعت راهبردهای نوینی را برای تأمین امنیت و منافع خود طراحی کند. این مسئله می‌تواند شامل تقویت اتحادهای منطقه‌ای، توسعه توانمندی‌های دفاعی بازدارنده و مشارکت در ابتکارات امنیتی چندجانبه باشد.

۲- چگونه می‌توانیم مفهوم حاکمیت را در جهان معاصر درک و اعمال کنیم؟ با توجه به فشارهای خارجی و تلاش برای محدودسازی قدرت کشورمان در عرصه‌های سخت و نرم، این مسئله نیازمند رویکردی واقع‌بینانه و البته متعدهانه به آرمان‌های انقلاب است. درواقع، سیاست‌گذاران کشورمان باید راه و تدبیری هوشمندانه برای حفظ استقلال و حاکمیت ملی در عین مشارکت فعال در ساختارهای بین‌المللی پیدا کنند.

۳- چگونه می‌توانیم در احیا و بازطراحی نظام تجارت جهانی مشارکت کنیم؟ سال‌هاست که تحریم‌های اقتصادی به چالشی جدی برای کشور تبدیل‌شده و زمینه را برای فرسایش برخی منابع و ظرفیت‌های ارزشمند کشور فراهم آورده‌اند. کشورمان ضمن تلاش برای رفع تحریم‌ها باید راه‌هایی برای افزایش نقش خود در اقتصاد جهانی، باوجود محدودیت‌های موجود پیدا کند. این امر می‌تواند شامل تقویت همکاری‌های اقتصادی با کشورهای همسو، مشارکت در ابتکارات اقتصادی منطقه‌ای، مانند کردبورهای اقتصادی یا حتی تمرکز بخشی از منابع موجود کشور بر توسعه صنایع باارزش افزوده بالا باشد. ۴- چگونه می‌توانیم توان نوآوری و پیشرفت فناوریانه کشورمان را در شرایط محدودیت‌های بین‌المللی حفظ کنیم؟ حفظ و ارتقای توان فناوری کشور برای حفظ قدرت رقابتی کشورمان در سال‌های پیش رو حیاتی است؛ ازاین‌رو کشورمان باید راهبردهایی برای توسعه فناوری‌های پیشرفته، به‌ویژه در حوزه‌هایی، مانند هوش مصنوعی، انرژی‌های تجدید پذیر و فناوری‌های زیستی طراحی کند. این امر می‌تواند شامل تجدیدنظر در سیاست‌های آموزشی کشور و هدایت تحصیلی نخبگان به رشته‌های فناور، سرمایه‌گذاری مضاعف در حوزه تحقیق و توسعه، تقویت همکاری‌های علمی بین‌المللی و ایجاد مراکز نوآوری در عرصه‌های نوگاتون صنعتی و اقتصادی باشد.

۵- نظر به تبدیل‌شدن مسائل اقلیمی به یک مسئله جهانی موردتوجه افکار عمومی، چگونه می‌توانیم در اقدامات جهانی برای مقابله با این تغییرات مشارکت کنیم و این‌گونه تعهدی مثبت از نقش‌آفرینی سازنده کشورمان در عرصه جهانی ارائه کنیم؟ پرواضح است که توجه بیشتر سیاست‌گذاران کشورمان به مسئله تغییرات اقلیمی می‌تواند فرصتی برای افزایش همکاری‌های بین‌المللی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی در صنایع کشورمان باشد. خوشبختانه کشورمان با توجه به موقعیت جغرافیایی و منابع طبیعی خود، از ظرفیت‌های بالایی در این زمینه برخوردار است و مشارکت بین‌المللی می‌تواند به توسعه سریع زیرساخت‌های بهره‌برداری از انرژی‌های تجدید پذیر و حفظ و تأمین منابع آبی پایدار برای کشورمان کمک کند. افزون بر این، مشارکت در این حوزه می‌تواند به‌مثابه ارمری برای کاهش فشارهای بین‌المللی و بهبود روابط با کشورهای دیگر عمل کند. با توجه به اهمیت فزاینده مسائل زیست‌محیطی در سیاست جهانی، ایران می‌تواند با اتخاذ مواضع پیشرو در این زمینه، جایگاه خود را در مذاکرات بین‌المللی تقویت کند.

درمجموع، تأمین منافع ملی کشورمان در سال جدید میلادی، مستلزم درک دقیق تحولات جهانی، برنامه‌ریزی راهبردی هوشمندانه و اجرای منسجم سیاست‌های تدوین‌شده است. در این مسیر، حفظ انسجام ملی، تقویت ظرفیت‌های داخلی، گسترش همکاری‌های بین‌المللی و حفظ انعطاف‌پذیری در مواجهه با تحولات غیرمنتظره داخلی و خارجی، کلید موفقیت خواهد بود.

فولاد مبارکه حمایت می‌کند

تبدیل اصفهان به محور توسعه فناوری و نوآوری کشور

ایجاد شتاب‌دهی هسته‌های فناوری و ساخت اولین محصولات قابل‌ارائه را گذرانده‌اند. افزود، فولاد مبارکه به این شرکت‌ها کمک می‌کند تا خود را توسعه دهند و در رقابت‌های ملی و بین‌المللی حضور داشته باشند.

بررسی پیشنهاد‌های چند صد شرکت دانش‌بنیان و هسته فناوری در فولاد مبارکه

عباسی ابراز کرد: بررسی پیشنهاد‌های چند صد شرکت دانش‌بنیان و هسته فناور در فولاد مبارکه در حال انجام است و بر اساس توانمندی و آمادگی سرمایه‌پذیری آن‌ها، سرمایه‌گذاری می‌کنیم و این مسیر را با قدرت و شدت توسعه خواهیم داد. در سال‌های آینده، هم تعداد شرکت‌های سرمایه‌پذیر فولاد مبارکه و هم محصولات‌ی که به صنعت فولاد کشور ارائه خواهد شد، افزایش می‌یابد.

خبر

خرمالو

وریشه های آن

زهرا حسین پور:
خرمالو (D persimmon) یکی از میوه‌های شیرین و خوشمزه است که در مناطق مختلف جهان کشت می‌شود. این میوه به‌ویژه در ایران، به‌خصوص در استان‌های شمالی و مرکزی، ازجمله اصفهان، محبوبیت زیادی دارد. تاریخچه خرمالو در اصفهان به قرن‌ها قبل برمی‌گردد و این میوه در فرهنگ و سنت‌های محلی این منطقه جایگاه ویژه‌ای دارد.

ریشه‌های تاریخی

خرمالو به‌عنوان یک میوه بومی شرق آسیا شناخته می‌شود و تحقیقات نشان می‌دهد که این میوه در چین و ژاپن حدود ۱۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح کشت می‌شده است. باگذشت زمان، این میوه به دیگر نقاط جهان، ازجمله ایران، معرفی شد. ورود خرمالو به ایران به دوره‌های مختلف تاریخی برمی‌گردد، اما به‌طور خاص در دوران صفویه، کشت و استفاده از این میوه در اصفهان رونق بیشتری یافت.

کشت و پرورش خرمالو در اصفهان

اصفهان به‌عنوان یکی از مراکز کشاورزی ایران، شرایط مناسبی برای کشت خرمالو دارد. آب‌وهوای معتدل و خاک حاصلخیز این منطقه باعث شده تا باغداران اصفهانی به کشت و پرورش این میوه روی‌آورند. در اصفهان، خرمالو معمولاً در باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی حاشیه زاینده‌رود کشت می‌شود. این نهر مهم آبیاری لازم برای رشد درختان خرمالو را فراهم می‌کند. در اصفهان، انواع مختلفی‌از خرمالو کشت می‌شود که هر یک ویژگی‌های خاص خود را دارند. برخی از معروف‌ترین انواع خرمالو در اصفهان شامل خرمالوئی ژاپنی، خرمالوئی آمریکایی و خرمالوئی ایرانی هستند. هر یک از این انواع دارای طعم و بافت متفاوتی هستند و بسته به فصل برداشت، کیفیت آن‌ها نیز متفاوت است.

فصل برداشت خرمالو معمولاً در اوایل پاییز است. در این زمان، باغداران با دقت میوه‌ها را برداشت کرده و آن‌ها را برای فروش به بازار عرضه می‌کنند. خرمالو به دلیل طعم شیرین و خاص خود، موردتوجه مردم قرار دارد و علاوه بر مصرف تازه، در تهیه مربا، کمبوت و صدف‌ها نیز استفاده می‌شود.

خرمالو در فرهنگ مردم اصفهان نیز جایگاه ویژه‌ای دارد. این میوه نه‌تنها به‌عنوان یک غذای لذیذ بلکه به‌عنوان نمادی از فرهنگ و سنت‌های محلی نیز شناخته می‌شود. در مراسم‌ها و جشن‌ها، خرمالو به‌عنوان یک خوراکی خوشمزه و خوش‌نما مورداستفاده قرار می‌گیرد. همچنین، برخی از شعرای ایرانی نیز در اشعار خود به زیبایی و طعم خرمالو اشاره‌کرده‌اند.

چالش‌ها و آینده

باوجود محبوبیت خرمالو در اصفهان، چالش‌هایی نیز در زمینه کشت و پرورش آن وجود دارد. تغییرات اقلیمی، آفات و بیماری‌ها می‌توانند تأثیر منفی بر روی کیفیت و کمیت محصول داشته باشند. اما با پیشرفت فناوری‌های کشاورزی و استفاده از روش‌های نوین آبیاری و کشت، امید است که تولید خرمالو در اصفهان افزایش یابد.

اصفهان نمایانگر پیوند عمیق بین انسان و طبیعت است. این میوه نه‌تنها جزء مهمی از سبد غذایی مردم اصفهان است بلکه نمادی از فرهنگ غنی و تنوع زیستی این‌منطقه نیز محسوب می‌شود. با حفظ و توسعه کشت خرمالو، می‌توان به حفظ این میراث فرهنگی کمک کرد و نسل‌های آینده را با این نعمت طبیعی آشنا ساخت.

